

Nr 1032

Av fröken Ljungberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 41, angående vissa frågor om hjälpmedel för handikappade.

(Lika lydande med motion nr 799 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 41, angående vissa frågor om hjälpmedel för handikappade, framhåller departementschefen att statsbidrag för särskilt kostsamma hjälpmedel bör utgå efter prövning av Kungl. Maj:t.

Med kännedom om att administrationen av ansökningsärenden gällande kostsamma hjälpmedel redan nu, med socialstyrelsen som bestämmande prövningsinstans, är mycket tidskrävande, anser vi att syftet med propositionen, som annars innebär betydande framsteg, i viss mån motverkas i ett väsentligt stycke om med denna prövning avses ställningstagande till varje individuell ansökan. Om den här antydda tolkningen är korrekt, innebär förslaget ingalunda en lättnad för särskilt de svårast handikappade, som är i behov av avancerade och därmed dyrbara hjälpmedel i syfte att bli oberoende av sina respektive handikapp.

De svårast handikappade är många gånger också sådana, som är i behov av kombinationshjälpmedel. — Vi förutsätter att häri inrymmes bl. a. respiratorer och sug- och blåsskrivmaskiner. — Vi hälsar med tillfredsställelse att departementschefen beaktat kombinationshjälpmedel i förslaget men är angelägna att framhålla, att den framtida administrationen vid ansökan om bidrag till dessa och andra särskilt kostsamma hjälpmedel inte får vara så omständlig, att omsättningen av dessa hjälpmedel blir symbolisk. Som följd av en sådan administration blir dessutom produktionsekonomi starkt lidande, då tillverkningen av enstaka exemplar måste bli hantverksmässig. Detta driver kostnaderna i höjden, vilket av många skäl inte är önskvärt och kommer att resultera i ett direkt hot mot vidareutvecklingen och produktionen av avancerade, tekniska hjälpmedel.

Vi anser emellertid lämpligt att Kungl. Maj:t bör utfärda typgodkännande av särskilt kostsamma hjälpmedel. Det bör sedan åligga socialstyrelsen att i enlighet med av Kungl. Maj:t utfärdade föreskrifter slutgiltigt avgöra huruvida individuellt behov skall anses föreligga av särskilt kostsamma hjälpmedel eller ej.

Vi är dock medvetna om att det i enstaka fall kan komma att inges an-

sökan om statsbidrag, där det varje gång gäller mycket specialiserade och synnerligen dyrbara hjälpmedel, vilkas konstruktion på grund av nära nog obefintlig efterfrågan *måste* vara hantverksmässig. Eftersom det i sådana fall inte kan bli fråga om ett typgodkännande i egentlig bemärkelse, tillstyrker vi givetvis för dessa — såsom ett undantag — att Kungl. Maj:t skall pröva det individuella behovet. Denna fråga bör kunna regleras i de ovan nämnda, av Kungl. Maj:t utfärdade föreskrifterna.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen i anledning av proposition nr 41 måtte besluta att ansökan om statsbidrag till särskilt kostsamma hjälpmedel, för vilka sådan efterfrågan föreligger att rationell produktion möjliggöres, skall prövas av Kungl. Maj:t i vad avser ansökan om typgodkännande samt av socialstyrelsen i vad avser sökande handikappades behov.

Stockholm den 2 april 1968

Blenda Ljungberg (h) Karin Wetterström (h) Carl Eric Hedin (h)
